

overmaade meget, selv om ogsaa Halvdelen af disse 250 blev nogenlunde ordentlige Mennesker. Man maa virkelig lade Folk selv have et Ansvar, lade dem med fri Villie lægge sig ind paa Helbredelsesanstalter. Saa kan Staten støtte disse, men lad os blive fri for den her foreslaaede Tvang. Det undrer mig i høj Grad, at den radikale Regering har foreslaaet en saadan Lov, der er saa lidt frisindet. Jeg vil altsaa ikke medgive dette Forslag min anbefaling, men jeg skal naturligvis ikke modsætte mig, at det kommer i Udvalg, hvor det kan blive underkastet en meget grundig Behandling.

Lewinsky: Efter de Udtalelser, vi nu have hørt fra de ærede foregaaende Talere, kan man vel nok gaa ud fra, at dette Lovforslag ikke vil blive gennemført, i alt Fald i denne Samling. Jeg vil ikke gøre nogen Røverkule af mit Hjerte, det glæder mig, at Stillingen er saaledes her oppe. Gennemlæser man nemlig den nedsatte Kommissions Betænkning, faar man ikke Indtrykket af, at Drikfældigheden herhjemme er i Vækst, man ser tværtimod, at Brugen af Spiritus er i stadig og jævn Nedgang. Og ikke mindst i de senere Aar har denne Udvikling fundet Sted. Det er jo en Følge af forskellige Aarsager og ikke mindst af det store Oplysningsarbejde, der er gjort af Afholdsorganisationerne. Det har Kommissionen ogsaa haft et klart Øje for. Den udtaler, at den første og vigtigste Betingelse for et fortsat Arbejde er Oplysningsarbejde, den mener, at det allerede bør føres ind i Skolerne, dels i Barne-skolen og dels i Fortsættelsesskolen. Dernæst anser Kommissionen en Højnelse af de økonomiske Forhold for en nødvendig Betingelse i Kampen mod Drikfældighed. Men med Hensyn til Straffebestemmelserne ser Kommissionen saaledes paa det, at den udtaler, at det neppe kan antages, at Straffe i nogen væsentlig Grad skulde kunne virke til Ædruelighed. Efter denne Kommissionens Stilling forekommer det lidt underligt, at der fremkommer et Forslag som det foreliggende. Der foreligger ikke her noget positivt Forslag med Hensyn til Oplysningsarbejdet, uagtet Kommissionen hævder, at det særlig gælder om at gaa i den Retning. — Som den anden Betingelse opstiller Kommissionen en Forbedring af de slette økonomiske Forhold. Staten er jo nok den største Arbejdsgiver herhjemme, og den kunde mægtigt bidrage til at højne Forholdene, dels ved at indskrænke Arbejdstiden og dels

ved at forbedre Boligforholdene for dens Funktionærer. Men heller ikke her stilles der positive Forslag. — Der, hvor Kommissionen siger, at der ikke er nogen Ud-sigt til at fremkalde større Ædruelighed, nemlig gennem Straffebestemmelser, foreslaar man derimod en hel Vrimmel af Straffe, Bødestraffe, Fængselsstraffe, Tvangs-indlæggelse, eventuelt Pryglestraf, som Mid-del mod Drikfældighed. Det forekommer mig at være noget trist for Afholdsbevægelsen, efter at den i næsten en Menne-skealder har arbejdet for at fremme Ædrueligheden gennem Oplysning, da at se, at Staten, naar den træder til, ikke træder i de Fodspor, som Afholdsbevægelsen har sat, ikke uddyber dem, men derimod foreslaar en hel Række Straffe-bestemmelser.

Jeg vil haabe, at dette Forslag, hvis det skulde blive til Lov, hvad det i alt Fald ikke vil blive ved min Stemme, maa komme til at gøre saa lidt Skade som muligt, og at det ikke hos Afholdsfolkenes ledende Mænd maa vække den Tanke, at den Vej, som Staten her har anvist, er den rette, og at de fremtidig skulde støtte Staten i dens Bestræbelser og ved Angiverier kalde Straffen ned over Syndernes Hoveder. Thi derved vil Afholdsbevægelsen sikkert lide ubodelig Skade.

De enkelte Bestemmelser i Lovforslaget blev jo temmelig udførligt gennemgaaede af det ærede Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), men der er en enkelt Bestemmelse, der for mig staar som særlig uheldig. Det er Bestemmelsen i § 9, hvorefter der i Statsarbejdsanstalten for drikfældige blandes Forbedringshusfanger og andre Folk, som paa Grund af Drikfældighed ere komne derind. Nu kan man jo tænke sig, at disse drikfældige Mennesker i moralsk Henseende have en ringe Modstandskraft. Og at det skulde være en heldig Foranstaltning at sætte de Mænd sammen med egentlige Forbrydere, der muligvis endog kunde føre dem ind paa Forbryderbanen, og at det skulde være en heldig Vej til at skabe bedre Forhold i Retning af Ædruelighed, kan jeg ikke indse. Jeg beklager meget, at et Lovforslag af en saa lidet tiltalende Form er blevet forelagt af den nuværende højtærede Regering.

Justitsministeren (Zahle): Denne Forhandling har vist, at der kan være Enighed mellem saa godt som alle Partier her i Landstinget. Jeg beklager, at Enigheden er opstaaet som Modstand mod dette Lovforslag, som jeg meget gerne saa fremmet.